

Sygn. akt III KS 57/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

Protokolant Katarzyna Gajewska

w sprawie **S. L.**,

oskarżonego o czyn z art. 286 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 13 października 2022 r.

skargi obrońcy na wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 25 marca 2022 r.,

sygn. akt II A Ka 311/21,

**1. uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Apelacyjnemu w Krakowie do ponownego rozpoznania w
postępowaniu odwoławczym;**

**2. zarządza zwrot na rzecz oskarżonego wniesionej opłaty od
skargi w kwocie 750 (siedemset pięćdziesiąt) złotych.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 sierpnia 2021 r., w sprawie VI K 160/02, Sąd Okręgowy w Krakowie uznał oskarżonego S. L. – w ramach zarzucanego mu przez prokuratora przestępstwa z art. 286 § 1k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.- za winnego tego, że w okresie od dnia 1 listopada 2009 r. do 10 sierpnia 2021 r. w K.

przywłaszczył sobie powierzone mu mienie w znacznej wartości w kwocie 204.500,00 zł stanowiące własność B. S., a po jego śmierci jego następców prawnych, to jest występkę z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i za to na mocy art. 294 § 1 kk i art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł. Na mocy art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego S. L. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata. Na mocy art. 72 § 2 kk zobowiązał oskarżonego w terminie jednego roku od daty uprawomocnienia się wyroku do naprawienia szkody wyrządzonej opisanym powyżej przestępstwem poprzez wpłatę kwoty 204.500,00 zł na rzecz następców prawnych pokrzywdzonego: jego żony M.S. oraz dzieci: K. S. i I. B. Na mocy art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązał oskarżonego do pisemnego informowania sądu o przebiegu okresu próby co pół roku. Sąd orzekł również o kosztach postępowania.

Wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie został zaskarżony apelacjami wniesionymi przez obrońcę oskarżonego oraz przez prokuratora. Obrońca zaskarżył ten wyrok w całości na korzyść oskarżonego i podniósł zarzuty: naruszenia art. 7 kpk, błędu w ustaleniach faktycznych oraz obrazy przepisów prawa materialnego. Prokurator również zaskarżył wymieniony wyrok w całości i sformułował zarzut błędu w ustaleniach faktycznych.

Wyrokiem z dnia 25 marca 2022 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie, w sprawie II AKa 311/21, uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania. Jako powód uchylenia wyroku podał konieczność ponownego przeprowadzenia całego postępowania dowodowego z uwagi na niedokonanie oceny całości materiału dowodowego i przyjęcie błędnego poglądu prawnego co do możliwości dokonania przestępstwa przywłaszczenia w odniesieniu do pieniędzy pożyczonych. Wskazując co w ponownym postępowaniu powinno zostać dokonane, wymienił konieczność wezwania siostry oskarżonego i jej przesłuchania na okoliczność sytuacji finansowej spółki S., przesłuchanie świadka B. P. w celu odczytania mu jego zeznań złożonych w sprawie cywilnej i wyjaśnienie rozbieżności w jego zeznaniach. Po przeprowadzeniu postępowania

dowodowego Sąd dokonać miał analizy całości zebranego materiału dowodowego, w tym dowodów wskazujących na sytuację majątkową spółki S.

Obróńca oskarżonego wniósł skargę na powyższy wyrok i zarzucił Sądowi Apelacyjnemu naruszenie art. 437 § 2 zd. 2 kpk poprzez niezasadne stwierdzenie, iż w sprawie zachodziła potrzeba ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego w całości, co w rezultacie doprowadziło do uchylenia wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, podczas gdy nawet zgodnie z wskazaniami Sądu Apelacyjnego *de facto* konieczne było przeprowadzenie jedynie trzech czynności – przesłuchania w charakterze świadka A. L., odczytania świadkowi B. P. jego zeznań złożonych w postępowaniu cywilnym i wezwania świadka do wyjaśnienia rozbieżności oraz analizy sytuacji finansowej oskarżonego i spółki S.– a nie całego przewodu sądowego.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi II instancji do ponownego rozpoznania oraz o zwrot opłaty od skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga wniesiona przez obrońcę oskarżonego jest zasadna. Zgodnie z art. 437 § 2 k.p.k. uchylenie orzeczenia sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1, art. 454 k.p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

Sąd Apelacyjny w Krakowie jako podstawę uchylenia wyroku Sądu I instancji wskazał na konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, ale z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku już nie wynika aż taka potrzeba. Sąd wymienił bowiem dwie konkretne (określone wyżej) czynności dowodowe, które powinien przeprowadzić Sąd I instancji. Tym samym, w badanej sprawie nie zaistniały zatem tego rodzaju uchybienia Sądu I instancji, które wymagałyby ponowienia także pozostałych wcześniej przeprowadzonych czynności.

W uchwale Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2018 r., I KZP 3/19 (OSNKW 2019/6/31), podkreślono, że: *„Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, o której mowa w art. 437 § 2 zdanie drugie in fine k.p.k., jako powód uchylenia przez sąd odwoławczy zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, zachodzi wówczas, gdy*

orzekający sąd pierwszej instancji naruszył przepisy prawa procesowego, co skutkowało, w realiach sprawy, nierzetelnością prowadzonego postępowania sądowego, uzasadniającą potrzebę powtórzenia (przeprowadzenia na nowo) wszystkich czynności procesowych składających się na przewód sądowy w sądzie pierwszej instancji.” Nie ma wątpliwości, że w badanej sprawie nie zaistniała taka sytuacja. Sąd odwoławczy nie stwierdził bowiem takiego naruszenia przepisów procesowych, które uzasadniałoby potrzebę powtórzenia już dokonanych przez ten sąd czynności.

W uzasadnieniu wyroku Sądu II instancji znaleźć można również stwierdzenie dotyczące potrzeby ponownej analizy zebranego materiału dowodowego. Zgodzić należy się z tą wyrażoną przez Sąd oceną dokonania takiej czynności, ale nie sposób też przy tym nie zauważyć, iż uprawnienia w tym zakresie posiada także Sąd odwoławczy. Nadto taka potrzeba nie uzasadnia jeszcze konieczności ponownego przeprowadzenia całego przewodu sądowego i tym samym nie usprawiedliwia wydania wyroku uchylającego orzeczenie Sądu I instancji.

Należy także zauważyć, że jako powód uchylenia wyroku Sądu I instancji Sąd Apelacyjny również wskazał przyjęcie przez Sąd Okręgowy błędnego poglądu prawnego co do możliwości dokonania przestępstwa przywłaszczenia w odniesieniu do pieniędzy pożyczonych. Przeprowadzenie wszak odmiennej oceny prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu – w zaistniałym układzie procesowym - także mieści się w zakresie uprawnień sądu odwoławczego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy uchylił wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie i przekazał mu sprawę do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

[as]